

جشن، خجسته روز

نوروز جمشیدی

واژه «جشن» ریشه اوستایی دارد و به مفهوم ستایش کردن از نیکی هاست. جشن های ایرانی و آریایی که همواره با نیایش به درگاه اهورامزدا و ستایش از پادشاه صورت می‌گرفته است. هزاران سال از سوی ساکنان ایران بزرگ برپا شده که نوروز جمشیدی، مهرگان و سده از جمله این جشنهای خجسته باستانی ایرانی است.

...ایرانیان از روزگاران کهن برای تجدید سال نو، نخستین روز بهار را به عنوان «نوروز» برگزیده اند که به گواهی تاریخ، اولین و قدیمی ترین جشن بزرگداشت فصل بهار است.

شاهنامه بزرگ میگوید:

نوروز را جمشیدشاه برگزید و به عنوان جشن بزرگداشت باروری زمین به ایرانیان آموخت... بنا به روایت شاهنامه از جمشید شاه تا گشتاسب 3236 نوروز بر ایران گذشته است و سپس تا کورش و تا به امروز، نوروز ادامه داشته است. با توجه به این آمار، آغاز تاریخ، و امپراتوری بزرگ ایران تا افق های بسیار دور، یعنی تا هفت هزار سال پیش دامن می کشد...

...و این بار هم پس از گذشت بیست و چهار سال دوزخی، به پیشواز نوروز جمشیدی می رویم، با همه خاطرات دلنشینی که پیش از سلطه حکومت جهل و نادانی بر نیاخاکمان، از نوروز و فروردین و بهاران داریم، به یاد سالهای فرهیختگی و سرافرازی، خوشبختی و سعادت و خوش نامی جهانی و امنیت ملی، به یاد سالهایی که منتظر شنیدن آوای «توپ تحویل سال»، پیام نوروزی شاهنشاه بزرگ و ورجاوندمان، که دلها را سرشار از امید و عزم و اراده مان را برای خدمت به میهن استوارتر می ساخت.

به یاد سالهایی که نوروز سرآغاز مهرورزی ها، آشتی ها و دوستی ها بود، و دریغا که قدرش را ندانستیم، بر سر سفره هفت شین نوروزی، با دلی پاک به بهروزی ایران اندیشه کنیم و امید داشته باشیم که میهن گرامیمان، از این شب سیاه و ستم آزاد گردد.

نوروزتان پیروز، نوروز جمشیدیمان، این ودیعه همتانپذیر فرهنگ ایرانی، بر شما شاد باد.

بدردین دیانی

زادروز زرتشت

ششم فروردین ماه، 3770 سال از زایش زرتشت، 27 مارس 1768 پیش از میلاد، زادروز فرخنده پیامبر پاک سرشت ایرانزمین اشوزرتشت گرامی باد.

سرود فروردین یشت

سرودی بجا مانده است در باره زاینده شدن اشوزرتشت اسپنتمان به زبان اوستایی که از چند بخش در وزنه‌های چهار تا ده هجایی تشکیل گردیده است. این سرود 3600 سال پیش سراییده شده و کهن ترین سرودی است که در ادبیات سانسکریت وجود دارد.

اینک نیکویی و باور زرتشت اسپنتمان پاک را گرامی میداریم؛ کسیکه برای نخستین بار نیک به درون اندیشی پرداخت؛ نیک با دیگران گفتگو کرد و همواره کار نیک انجام داد؛ کسی که برای نخستین بار به راهنمایی دینی برخاست؛ رزمندگان را آرايشی نوین بخشید و آبادانی را افزایش تازه داد؛ کسی که برای نخستین بار خود آموخت و دیگران را آموزانید؛ شهریاری و همه خوبیهای خداداد و پاک نهاد را دریافت؛ کسیکه نخستین پیشوای دینی، رزمنده و آبادانی است؛ کسیکه از دیوان بی بنیاد و مردمان دون نژاد روی برگردانید؛ نخستین کسی که در این جهان مادی، راستی را ستود و خدایان دروغین را نکوهید؛ و برگزید که کزدایرست، زرتشتی، خداکش و ضدخدایان پنداری شود؛ نخستین کسیکه در این جهان مادی، سخن از بی بنیادی خدایان پنداری؛ و از راستین کیش اهورایی داشت؛ پاک گفت که هیچکدام از پدیده های پندار را نباید گرامی و دوست داشت؛ کسیکه دلاور زندگانی همه خوبیها است و پیشرو دین در همه کشورها است؛ از وی به همه سرودهای اندیشه انگیز راستی در جهان پراکنده شد.

(ایران ایرانیان)